

מעשה שהיה / טליה דהן

חג הסוכות הלך והתקרב, ובכל העיר ברדיצ'וב אין אפלו אתרוג אחד לקיים בו את המצוה. אין אתרוג לצדיק, רבי לוי יצחק, ואין אתרוג אף לאחד מיהודי העיר. עצוב רבי לוי יצחק וכלל שמתקרבים ימי החג, מעמיק צערו. שליחים נפוצו בכל הסביבה. בקרו בכל השווקים, חזרו על כל בתי היהודים באזור, והמאמצים נשאו פרי. נמצא יהודי שהיה בדרך לביתו, ובידו, ממש לא ייאמן: אתרוג מהדר. אף אבוי! בעל האתרוג מסרב להשאיר בעיר, הוא ממהר לאשתו ולילדיו בעיר אחרת. כשכשלו כל מאמצי השכנוע נגש אליו רבי לוי יצחק ואמר לו: "אם תשאיר כאן לחג הסוכות, אני מבטיח לך את חלקי בגן עדן!".

"עשינו עסק", ענה היהודי בשמחה.

כשנכנס החג, חפש בעל האתרוג ספה לשבת בה בעיר ברדיצ'וב, אף הפתעה מאד לא נעימה צפתה לו. בנימוס אף בתקיפות הסביר לו מארחו, פי הפל הוא יכול לתת לו, רק לא לשבת בספה. היהודי נדהם. "מה זאת אומרת?!", תמה, "אני רוצה לקיים את מצוות ספה". אף המארח בשלו: אין הוא יכול לאפשר לו את הכניסה לספה. "מארח מוזר", חשב האורח בלבו ופנה לבית השכן. חשב לבקש מהשכנים להתארח בספתם. למרבה פליאתו, גם משפחה זו סרבה לפתוח בפניו את דלת ספתה. תוצאות דומות השיג לתדהמתו הגוברת גם אצל יתר השכנים. אט-אט החל היהודי להבין שאין אלו סתם מקרים. הרבי, כף מסתבר, צנה על בני הקהלה שלא יכניסוהו בשום פנים ואופן לספה. אף מדוע הוציא הוראה מוזרה כל-כך?! מיאש ומבלבל פון פעמיו לעבר בית הצדיק. "האם כף משלמים לי עבר הטובה שעשיתי?!", קבל. "נערתתי לבקשתכם ונשארתתי כאן על-מנת לזכותכם במצוה, ואתם מונעים ממני מצוה חשובה לא פחות, מצוות ישיבה בסופה?!". "זהו הדין", מרגיעו הרבי. "אם אין אתרוג - אין מברכים עליו. אם אין ספה, פטורים גם מן החיוב לשבת בה" "אין ספה?!". דברי הרבי הקפיעו את האיש. "הרי בעיר אלפי סכות!" "מה אפשר לעשות?", נענה הרבי באדישות מעשה.

"רבי", זעק האיש, "אנא רחם עלי ותן לי לשבת בספה. אני מוכן לתת את כל הונאי כדי לא להפסיד את המצוה". "אם תותר על ההבטחה שנתתי לך, בדבר חלקך בגן-עדן, אתן לך מיד לשבת בספה", אמר הצדיק בקול שלו ומתון. היהודי האורח קפא על עמדו כשהוא נבוך. האם יותר על ההבטחה הנפלאה רק כדי לקיים מצוות ספה? ואולי כדאי לשלם את המחיר הגבוה, לותר על הספה, כדי לזכות בגן-עדן? והוא החליט. "רבי", אמר בקול בוטח ונחוש. "אני מותר על הבטחתך. מה לי גן-עדן אם אינני יכול לחיות כיהודי ולקיים את מצוות ספה ככל עמנו בני-ישראל. אנא הנח לי לקיים את מצוות ספה!"

חיוף לבכי זרח על פניו של הרבי. "הנה מזמן לסעד בספה. ועכשו אני שב ומבטיח: מקומך בגן-עדן שמור לך במחיצתי. לא רציתי שתזכה בגן-עדן רק בזכות חשך המסחרי. רציתי שתהיה ראוי לכך. ועכשו, כשהוכחת מסירות-גפוש על קיום מצוה, הנה ראוי באמת להיות עמי במחיצתי בגן עדן!"

דמות אחת בשבוע / לירון בן חמו

הרצל

מקום הולדתו של הרצל הוא בודפשט. הרצל נולד בשנת 1860 וחונך ברוח תרבות ההשכלה היהודית-גרמנית. בהיותו בן 18 עברה משפחתו לעיר וינה והרצל החל ללמוד משפטים באוניברסיטה, שם נתקל לראשונה באנטישמיות ושם גילה כי יהדותו תמנע ממנו להיות שופט. הרצל הפך לעיתונאי. לאחר פרשת דרייפוס (בה הואשם יהודי על דבר שלא עשה רק כי היה יהודי) הבין הרצל כי הפתרון היחיד לבעיית היהודים הוא שליהודים תהיה מדינה, ארץ. כך נולד הרעיון להקים תנועה ציונית שתקים מדינה לעם היהודי בארץ ישראל. הרצל פעל בתורכיה, גרמניה ובריטניה במטרה להשיג את האישורים מהמעצמות אך הוא לא זכה לראות את הגשמת חזונו, כלומר: את הקמתה של מדינת ישראל. הרצל תמך בתוכנית אוגנדה, וכשנה לפני הקונגרס הציוני הראשון ביטל הרצל את תמיכתו בתוכנית אוגנדה. הרצל ייסד את הקונגרס הציוני הראשון. בשנת 1904 כשהוא בן 44 בלבד, חלה הרצל מנסיעותיו הרבות שעייפו אותו ולא אפשרו לו לטפל במחלותיו, ונפטר. 10 שנים לאחר שהחל את פעילותו הציונית.

פינת ההלכה / לעילוי נשמת יהודית בת ציפורה

- א. מצווה על כל אדם לעסוק בעצמו בבניית הסוכה ובהנחת הסכך אף על פי שהוא אדם מכובד, וזהו כבודו שעוסק בעצמו במצווה ואם לא יכול לבנות בעצמו - ימנה אחרים לכך.
- ב. אף על פי שיוצאים בסוכה שאולה, מצווה על כל אדם להשתדל לעשות סוכה משלו בחצרו. ומי שעושה סוכה הקב"ה מסכך עליו בעולם הבא ומגן עליו מכל מלאכי חבלה.
- ג. יש להעמיד את הסוכה במקום השייך לו או במקום שיש לו רשות להעמיד את הסוכה.
- ד. בכל סוכה צריך להיות לפחות שלוש דפנות וסכך. את הדפנות אפשר לעשות מכל דבר העומד בפני הרוח, ואפילו ברזל.
- ה. ראוי ליפות את הסוכה ולקשט אותה כפי כוחו משום שנאמר "זה אלי ואנוהו", ואמרו חז"ל: "התנאה לפניו במצות, עשה לפניו סוכה נאה".

החידה השבועית

זהה את הפסוק

תשובת ניחן למסור לבנות
השירות או באתר:

www.NECHALIM.net

מה שקורה בנחלים

טוב אני בדרך למיפקד, נקווה
שהפעם אני אזכור את
המילים של ההמנון!

אז ככה זה נראה!

בהזדמנות אני גם אשלח לך
את הקישוטים שהכנו לסוכות

ואולי גם יש לך עוד חידה
בשבילי?

פעם קודמת אמא עזרה לי
לגלות את התשובה

בטח, החידה השניה הפעם
היא: איזה שני ההרים
מוזכרים בפרשה?

מיד חוזר אליך עם תשובה 😊

שבת שלום

Send

Nechalim 9:41 AM 50%

מה שקורה בנחלים

Today 8:32 AM

יאללה... יצאנו לחופש!

חחח... לפני שניה חזרתם
ושוב חופש? מזל שיש חגים!

לפני שניה, אבל כבר הספיקו
לעשות לנו 3 מבחנים 🙄

וניסוי חקר במדעים...

אבל לפחות יצאנו עם טעם
מתוק בפה...

???

קיבלנו היום גלידות בגביע
לכל התלמידים בבית הספר 🍦

וואי איזה שווה.
הלכת על וניל אני רואה

כן, הצלחתי גם לפתור את
החידה של שבוע שעבר, זה
היה הפסוק "ועתה כיתבו
לכם את השירה הזאת"

ומי זכה בהגרלה?

שירה שעובי מכיתה ד',
ששלחה תשובה דרך האתר

שבת פרשת האזינו * י"ג בתשרי תשע"ו * גליון 3

עֵינֵינוּ הַיְמִינִי

עלון לצבת צבתי הספר נחלים

לקראת שבת

"גשם גשם משמים"

השמים והארץ, הקיימים לעולם, הם העדים לברית בין עם ישראל לאלוהיו בפרשתינו, והם גם הערבים לקיומה: "שאם יזכו, יבואו העדים ויתנו שכרם, הגפן תתן פריה, והארץ תתן יכולה, והשמים יתנו טלם. ואם יתחייבו, תהיה בהם יד העדים תחילה" (רש"י). מילים אלו נקראות בימי הסתיו, בהם כולנו מתחילים לשאת עיננו לשמים (במובן הפשוט) ולהתפלל לגשם. החל מן היהודי הפשוט שיתחיל לומר בכל יום "משיב הרוח ומוריד הגשם" ועד לכהן הגדול, שהיה מתחנן בפני בורא עולם בקודש-הקודשים "שאם תהיה שנה זו שחונה - תהיה גשומה... ואל יכנס לפניך תפילת עוברי דרכים לענין הגשם בשעה שהעולם צריך לו".

לא סתם מבקש הכהן הגדול במקום הקדוש ביותר ובזמן הקדוש ביותר "שלא תיכנס תפילת עוברי דרכים לענין הגשם". כי לא הכל שמחים בבוא הגשם, יש כאלה שאולי מבינים את חשיבותו, אך באותו רגע מעדיפים שלא ירד: "כגון הולכי דרכים ומי שהיה בורו מלא יין (וחושש שהיין יפגע מהמים)". למעשה, התורה מציבה למולנו שתי דמויות. הראשונה היא דמותו של החקלאי: החקלאי חורש וזורע, בזיעת אפו, מתוך אמונה שאם הוא יעשה את ההשתדלות, יסייעו לו מן השמים ויורידו גשם. החקלאי מחובר לאדמתו, לשורשיו, אך גם מחובר לשמים ומאזין להם. לעומתו, "עוברי הדרכים", חולף ממקום למקום כעלה-נידף ובעיניו כולם צריכים לספק את תאוותו הרגעית, אפילו השמים, שיעצרו מן המטר כל עוד הוא בדרכים.

לכן, רגע לפני הכניסה לארץ, מסביר משה את ההשלכות של כל בחירה: אם נתחבר לארץ ונאזין לשמים נזכה לאכול מ"תְנוּבַת שְׂדֵי... דְּבֵשׁ מִסֶּלַע וְשֶׁמֶן מִחֶלְמִישׁ צוּר". אם נהיה קשובים לצרכים של הכלל ונהיה מאוחדים אזי "יִרְדֶּף אֶחָד אֶלֶף וְשָׁנִים יִנְיִסוּ רִבְבָה". כי השילוב בין אחדות ואמונה הוא מהותה של הברית. ברית סיני שתחילתה "כעם אחד בלב אחד", וסופה במילים "וכיפר אדמתו עמו" – כפי שפירש רש"י – "יפייס אדמתו ועמו על הצרות שעברו עליהם".

בברכת חג שמח ושנה מוצלחת, באחדות, במאמץ משותף ובאמונה,

נחלאו אציקים

מנהל בית הספר נחלים

